Bazar hebdomadar

TRISTEŢI...

Mi-am dorit, în secret, o rubrică săptămînală la „SPORTUL", o rubrică în care să nu vorbesc PROFESIONAL despre sport, pentru că m-a atras întotdeauna mitologia. Şi, în epoca modernă, sportul a devenit o sursă de mitologie. Din el, din sport, apar zilnic zei noi, şi aceşti zei seamănă cu fiecare dintre cei ce trec pe stradă. Este vorba, aşadar, despre zei efemeri. Despre zei care nu trăiesc dincolo de bine şi de rău, despre zei care cunosc bucuria şi tristeţea. Şi, dacă tot este să începi optimist o rubrică pe care ţi-ai dorit-o, de ce să nu pornești jocul gîndurilor vorbind despre tristeţi? Să nu vă pară nimic paradoxal în cele de mai înainte.

Am citit, recent, despre doi zei ai fotbalului: unul englez — Bobby Charlton şi altul de-al nostru — nu-l mai numesc... Fiecare are dimensiunile lui. Celui dintîi, Eftimie Ionescu i-a luat, nu cu mult în urmă, un interviu. „Acum — scrie Eftimie Ionescu — porneşa spre Bobby... Aceeaşi privire tristă, aceeaşi modestie în atitudine şi reţinere în gesturi care-i emoţionează pe englezi şi i-a impresionat pe sutele de ziarişti..." De ce privirea tristă? Doar Bobby Charlton a dobîndit tot ceea ce se putea realiza în fotbal. Ce văd ochii lui, dincolo de marile reuşite? Dincolo de glorie? Dincolo de exploziile entuziaste ale sutelor de mii de admiratori? Dincolo de renumele său, care a străbătut toate meridianele? Poate, chiar acum, cînd încă se află în piscul strălucirii, vede crepusculul inevitabil? Poate — el care face parte dintre cei ce au izbutit totul în fotbal — ştie că ar mai fi fost atîtea de făcut, şi el nu le va mai face? Poate — el care a simplificat creator, pînă la esenţe, fotbalul — ştie că acest lucru este realizabil în continuare, dar de altul? Îmi place să cred că privirile lui Bobby Charlton sînt triste, pentru că reflectă gîndurile unui înţelept. Îmi place să cred că privirile lui Bobby Charlton sînt triste, pentru că în filozofia sa se cuprinde gîndul că pînă şi iarba, gazonul călcat de picioarele sale, va renaşte din propria-i rădăcină, dar omul nu. Şi cu atît mai înălţător este destinul omului. Şi cu atît mai deplin va fi efortul lui să facă totul cît mai perfect.

Am citit şi interviul luat compatriotului nostru. „O iarnă grea pentru mine!" — este titlul acestui interviu. Şi apoi, vin explicaţiile. Omul nu are nici 22 de ani. A jucat de cîteva ori în „naţională", a fost desemnat — sînt 2 sau 3 ani de atunci — drept cel mai bun fotbalist al anului. Acum, în pragul întîlnirii cu Grecia, în cadrul unei anchete la care răspundeau 16 antrenori de „A", numele lui nu a mai fost inclus între cei apţi pentru selecţionare.

Bobby Charlton a fost omul numărul 1 al selecţionatei engleze, cea care a cîştigat ultimele „mondiale" de fotbal şi a jucat în „naţionala" britanică de 90 de ori. Totuşi, privirile lui sînt triste. Omul nostru are numai 22 de ani şi, încă de pe acum, a jucat de 18 ori în „naţională". Totuşi, şi privirile lui sînt triste. Ciudaţi mai sînt şi zeii mitologiilor moderne! Îmi amintesc că, între bărbaţii săi iluştri, mitologia greacă îl cuprindea şi pe Ahile. Şi, la o clipă de grea cumpănă, Ahile a fost mai mult decît trist: a plîns. Este adevărat că Ahile avea un călcîi vulnerabil şi vechea mitologie îl trece numai printre semi-zei. Aşadar, oricum, noi am evoluat...

AL. CAPRARIU

ACTIVITATE ENTUZIASTĂ - BILANŢ RODNIC

(Urmare din pag. 1)

prezentative, astfel că pentru cadrele rămase în unitate s-a ivit necesitatea stringentă de a respecta, totuşi, ritmicitatea planificării la control a sportivilor etc.

La greutăţile menţionate s-au mai adăugat şi acţiunile speciale de selecţie şi control a candidaţilor IEFS, asigurarea înainte de competiţii, a controlului medical şi a cîntarului la boxeri, deplasarea brigăzilor de medici şi profesori de cultură fizică medicală la serviciile din reţea în vederea unificării metodelor de investigaţie şi tratament, selecţia şi controlul arbitrilor de fotbal, introducerea gimnasticii în producţie la unele întreprinderi ş.a.m.d.

Dar, prin coeziunea colectivului, prin spiritul de dăruire şi printr-o capacitate profesională evidentă s-au putut efectua integral toate operaţiunile amintite. Într-un cuvînt, medicii şi întregul personal al Dispensarului pentru sportivi nu şi-au precupeţit niciodată timpul, atunci cînd a fost vorba de interesele instituţiei, pentru bunul mers al activităţii, apropiindu-şi, prin aceasta, şi mai mult pacienţii, cărora le-au inspirat dragoste şi încredere.

★

Poate că activitatea Dispensarului ar fi fost şi mai rodnică dacă n-ar fi fost semnalate unele greutăţi legate îndeosebi de lipsa unor mijloace de transport care au creat dificultăţi în controlul unităţilor din afara instituţiei şi a serviciilor de la bazele sportive, cît şi a reţelei prin distanţele foarte mari de unitatea centrală. Rezolvarea unei asemenea doleanţe apare ca imediată în acest an.

De asemenea, este regretabil faptul că activitatea ştiinţifică nu a fost suficient susţinută, iar participarea activului la şedinţele USSM, sporadică. Mai mult, unii membri ai colectivului chiar s-au... retras din USSM, în special datorită faptului că în problemele abordate de acest for ştiinţific au avut prioritate cele de medicină sportivă, fiind mult mai puţine cele din domeniul recuperării, care i-ar fi interesat îndeobşte.

SLALOM... SPECIAL

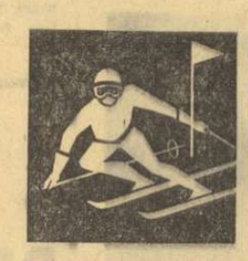

(Urmare din pag. 1)

— După cum (...autocritic) ne-au spus unii antrenori, ziua dv de muncă s-a încheiat, ca de obicei, în jurul orei 4 dimineaţa. Cu toate acestea, sînteţi prezent, totuşi, aici încă de la primul start.

— Explicaţia e simplă: *iubesc schiul*. Am practicat în tinereţe acest sport minunat şi sînt nelipsit de la întrecerile lui, mai ales de la asemenea competiţii de amploare, cum rar am văzut înmănuncheate în oraşul nostru.

● Duminică dimineaţa, înaintea ultimelor probe o pică neprietenoasă, combinată cu un vînt tăios prevesteau timp nefavorabil. Înainte de a ieşi din vila „Ghiocelul" un schior întreabă în glumă pe studentul Ştefan... Topor din Galaţi ce prognoză face pentru această duminică: *„Timp frumos, cu mult soare!"*, răspunde foarte serios studentul facultăţii de mecanică. Colegii, privind viforniţa de afară, se amuză copios. Pe la ora 10, însă, un soare strălucitor îmbrăţişează cu razele sale calde întreaga staţiune.

— Este o simplă coincidenţă sau, într-adevăr, aveţi cunoştinţe „meteo"? — întrebăm noi.

— Pronosticul cerut de colegi nu m-a surprins. Numele identic cu al reputatului meteorolog a făcut, de multe ori, să mi se adreseze întrebări despre... starea timpului. De aici şi specializarea mea în problemă!

● O „manşă" cu profesorul Ion Berindei, antrenor federal pentru probele alpine: „Ne bucură prezenţa masivă a sportivilor la cele trei întreceri paralele. Am văzut slalomişti — din rîndul studenţilor cît şi al juniorilor — cu o bună tehnică. Desigur, îndrumaţi cu atenţie, pot viza ierarhia superioară a schiului nostru alpin. Profit de aceasta pentru a recomanda — mă refer la studenţi — ca primii sportivi clasaţi la finala „Cupei U.A.S.R." să participe la apropiatele campionate universitare de schi.

Divizionarele din nou în întrecere

Sîmbătă şi duminică, cele mai bune formaţii feminine şi masculine de popice au început returul campionatului diviziei A. Chiar din prima etapă au putut fi înregistrate cîteva lucruri bune, comportarea remarcabilă a unor sportivi din loturile naţionale şi rezultate de peste 400 p.d. la femei şi peste 900 p.d. la bărbaţi. Iată, pe scurt, „oglinda" etapei:

FEMININ

RAPID BUCUREŞTI — VOINŢA TG. MUREŞ 2 452—2 479 p.d. Formaţia oaspe, avînd cinci jucătoare cu peste 400 p.d., a cîştigat pe merit meciul de la Bucureşti. Pînă după schimbul patru conduceau rapidistele cu 15 „bete", diferenţă care dădea impresia că ele vor obţine victoria. În schimbul cinci, însă, Florica Lăpuşan, altădată o jucătoare de bază a echipei giuleştene, a evoluat neaşteptat de slab şi astfel conducerea a trecut hotărîtor de partea mureşencelor.

LAROMET BUCUREŞTI — VOINŢA CLUJ 2 280—2 216 p.d. Campioana de toamnă şi-a adjudecat victoria cu destulă uşurinţă, dar nu şi cu cel mai bun rezultat individual al întîlnirii, care a revenit clujencei Ileana Gyarfaş trecută pe foaia de arbitraj cu 414 p.d. (D. Daniel — coresp.).

PETROLUL PLOIEŞTI — U.T. ARAD 2 406—2 257 p.d. Beneficiind de avantajul arenei proprii şi mai precise în aruncări, ploieştencele şi-au surclasat adversarele. Cele mai eficace jucătoare: Valeria Popescu — 429 p.d. (P), respectiv, Voichiţa Babuţiu — 407 p.d. (U.T.A.). (M. Bedrosian, coresp.).

HIDROMECANICA BRAŞOV — GAZ METAN MEDIAŞ 2 505—2 211 p.d. Cu numai 28 de bile în gol, faţă de 60 ale oaspeţelor, braşovencele (antrenor prof. I. Beke), au fost net superioare în acest joc. De remarcat că cinci competitoare de la Hidromecanica au doborît peste 400 p. Singura sportivă din echipa braşoveană care n-a reuşit să depăşească această cifră a fost o debutantă în divizie, Elisa Schiel — 373 p.d. Iată cîteva rezultate: Ilse Schmidt 433, Alexandrina Zavera 431, Viorica Orghidan 427 p.d. de la gazde, respectiv, Elvira Cernea 406 p.d., singura jucătoare de la Gaz metan care a trecut de graniţa celor 400 p.d. (C. Gruia, coresp. principal).

C.S.M. REŞIŢA — VOINŢA BUCUREŞTI 2 451—2 546 p.d. Reşiţencele, deşi au obţinut o cifră valoroasă, au fost totuşi învinse datorită formei excelente a jucătoarelor Cornelia Grecescu şi Crista Szocs, de la Voinţa, care au stabilit cele mai bune rezultate ale reuniunii (n.r. şi ale etapei) 469, respectiv 460 p.d. De la C.S.M. s-au remarcat: Gertrude Apro cu 448 p.d. şi Maria Stanca 439 p.d. (D. Plăviţu, coresp.).

MASCULIN

RAPID BUCUREŞTI — CONSTRUCTORUL BUCUREŞTI 5 206—5 191 p.d. Al. Vrînceanu, performerul reuniunii de la Giuleşti, jucînd în ultimul schimb al echipei Rapid a răsturnat scorul în favoarea formaţiei ceferiste, care pînă atunci fusese favorabil Constructorului cu 4 315—4 290.

GLORIA BUCUREŞTI — FLACĂRA CÎMPINA 4 867—5 000 p.d. Disputat pe arena Frigul (deoarece baza A.S. Gloria se află în reparaţie încă din toamnă), bucureştenii nu au beneficiat de avantajele pistei proprii şi au fost învinşi categoric de către cîmpineni. (Fl. Sandu, coresp.)

OLIMPIA REŞIŢA — VOINŢA CLUJ 5 467—5 273 p.d. Victorie comodă a gazdelor, care au avut în I. Micoroiu un excelent realizator (968 p.d. !).

GAZ METAN MEDIAŞ — VOINŢA TG. MUREŞ 4 949—4 957 p.d. Mureşenii, prezentîndu-se cu o echipă omogenă (media 826 p.d.), au cucerit o victorie meritată. Înfrîngerea gazdelor la această diferenţă minimă se datoreşte şi slabei comportări a unor popicari de bază, ca de pildă, A. Chirilă (805 p.d.) şi L. Kiss (828 p.d.). Cei mai buni de la Voinţa: Martina (873), Seres (834) şi Eordog (824). (Z. Rişnoveanu, coresp.).

PETROLUL PLOIEŞTI — C.F.R. TIMIŞOARA 5 261—5 026 p.d. Petrolul a cîştigat la scor fără să se întrebuinţeze prea mult. Maestrul emerit al sportului, C. Vînătoru, a realizat cel mai bun rezultat al întîlnirii: 959 p.d.

După 17 etape

Cea de-a 18-a etapă a campionatului naţional de baschet masculin se va desfăşura în această săptămînă după următorul program:

Joi, 27 februarie, de la ora 17,30, în sala Floreasca: Politehnica Bucureşti — Politehnica Galaţi, în deschidere la meciul Politehnica — Sparta Praga din cadrul „C.C.E." (f); vineri, 28 februarie, de la ora 17, în sala Floreasca: Steaua — Politehnica Iaşi şi I.C.H.F. — Universitatea Cluj. În aceeaşi zi se vor desfăşura în provincie meciurile Farul Constanţa — Rapid Bucureşti, Politehnica Braşov — Dinamo Bucureşti şi Universitatea Timişoara — I.E.F.S.

● Iată şi clasamentul după 17 etape:

1. Dinamo	17	16	1	1425-1190	33
2. Steaua	17	15	2	1434-1124	32
3. Polit. Buc.	17	11	6	1172-1095	28
4. Rapid	17	10	7	1302-1256	27
5. Polit. Galaţi	17	8	9	1174-1196	25
6. „U" Cluj	17	8	9	1156-1159	25
7. „U" Tim.	17	7	10	1244-1241	24
8. I.E.F.S.	17	7	10	1064-1112	24
9. Polit. Braşov	17	7	10	1124-1216	24
10. I.C.H.F.	17	6	11	1154-1198	23
11. Farul	17	5	12	1009-1149	22
12. Polit. Iaşi	17	2	15	1083-1405	19

În clasament figurează şi rezultatul unui meci restant: *Steaua — I.C.H.F. 71—61 (34—33).*

● Sînt cunoscuţi cei doi arbitri care vor conduce meciul retur dintre Politehnica Bucureşti şi Sparta Praga, contînd pentru grupele semifinale ale „C.C.E.": *Ferenc Velkey* din Ungaria şi *Edin Hikmet* din Turcia.

TREPTELE VALORII OLIMPICE ÎN GIMNASTICA FEMININĂ DE PERFORMANŢĂ

conf. univ. GH. GHIŞOIU,
secretar al C. N. E. F. S.

Frumuseţea, utilitatea şi dificultatea gimnasticii de performanţă sînt unanim recunoscute. Sportul cel mai înrudit cu arta, extrem de dificil prin prezenţa obligatorie a poliatlonului, adevărat cult al mişcării raţionale, mijloc esenţial de stăpînire multilaterală a aparatului locomotor, ducînd componentele expresivităţii pînă la subtilităţile măiestriei, iată numai cîteva din particularităţile de bază ale gimnasticii de performanţă.

Ciudad de Mexico — în frunte 3 gimnaşti!

Valoarea superioară, supremaţia şi autoritatea cîtorva şcoli de gimnastică au devenit, de asemenea, realităţi.

Ultimele trei ediţii ale J.O. au prilejuit însă o constatare în plus: dintre toţi medaliaţii cu aur de la Mexic trei gimnaşti se detaşează net, menţinîndu-se în fruntea piramidei celor mai mari performanţe, judecate după criteriul adevăratei valori olimpice ce rezistă în timp şi spaţiu: Vera Ceaslavska (Cehoslovacia), cu 71 puncte (Roma — o medalie de argint şi un loc VI; Tokio — 4 medalii de aur, una de argint şi un loc VI; Ciudad de Mexico — 4 medalii de aur şi 2 de argint); Yukio Endo (Japonia), cu 56 puncte (Roma — medalie de aur, un loc IV şi 2 locuri V; Tokio — 3 medalii de aur, una de argint, un loc V şi 2 locuri VI; Ciudad de Mexico — o medalie de aur şi una de argint) şi Akinor Nakayama (Japonia), cu 39 puncte (Ciudad de Mexico — 4 medalii de aur, una de argint, una de bronz şi un loc V) depăşesc aprecierile celor care au relevat meritele deosebite ale atletului Alfred Oerter (28 puncte) sau ale înotătoarei Debbie Meyer (27 p).

Ecoul unor astfel de constatări se interferează cu cel puţin alte trei semne de întrebare referitoare la: factorii determinanţi ai acestui ridicat nivel valoric realizat de gimnaşti, explicaţia menţinerii şi dezvoltării continue a acestor valori, care extrem de greu pot fi ajunse din urmă, precum şi implicaţiile, concluziile şi măsurile ce se desprind din asemenea realităţi.

Gimnastica de performanţă face parte dintre disciplinele sportive la care aprecierea comportării se face în contextul unei mari elasticităţi a arbitrajului. Garanţia obiectivităţii are aici o anumită doză de relativitate, cu toate precizările din codurile de punctaj şi tabelele de valorificări a conţinutului şi combinaţiei exerciţiilor. Toate acestea apar mai ales atunci cînd cerinţele diferitelor regulamente sînt respectate la limită. Există, totuşi, un anumit prag superior al valorii, dincolo de care orice execuţie din gimnastică impresionează atît de mult încît înşişi arbitrii nu mai au ce să depuncteze.

La box sau la lupte K.O.-ul sau tuş-ul nu pot fi contestate sau interpretate. Ele impun în mod categoric pe învingător în faţa oricărui juriu sau brigăzi de arbitri.

În gimnastica de performanţă, calea sigură de a te impune pe treptele superioare valorice este execuţia dinamică, de mare virtuozitate tehnică a unui exerciţiu care depăşeşte clar toate cerinţele de dificultate şi risc.

Jocurile Olimpice, ca obiectiv major al gimnasticii de performanţă, prezintă două mari avantaje: pe de o parte, menţinerea mai mulţi ani pe treptele supreme a celor care au reuşit să atingă aceste valori, iar pe de altă parte posibilitatea obţinerii simultane a două titluri cu acelaşi efort. Poliatlonul gimnasticii, o dată parcurs în întregime (cu exerciţii impuse şi liber alese), permite obţinerea titlurilor în clasamentul individual compus şi în cel pe echipe.

Marea majoritate a ţărilor prezente la Ciudad de Mexico pe primele locuri în clasamentul general pe naţiuni au prezentat şi echipe de gimnastică feminină. Dintre acestea, s-au detaşat ca valoare formaţiile U.R.S.S., Cehoslovaciei, R.D.G. şi Japoniei, care au dominat concursul în aşa măsură încît au monopolizat primele 20 de locuri la individual compus. Aceleaşi formaţii au obţinut şi coeficienţii cei mai buni la omogenitate, oferind şi cel mai mare procentaj la titlul „de clasă mondială".

Clasă mondială — numai 36 la sută

În total, în prima parte a concursului au participat cele mai valoroase gimnaste din 24 de ţări (14 echipe complete pentru ambele clasamente şi 10 incomplete, numai pentru clasamentul individual) împărţite pe 3 categorii de cîte 8, 9 şi 7 ţări. Pentru titlurile pe echipe au concurat 83 de sportive (cîte 6 concurente din 13 ţări şi 5 sportive din Canada), iar pentru titlurile individuale s-au mai prezentat 19 sportive din 10 ţări. Din acest total de 102 concurente, numai 37 au putut obţine peste 72 de puncte, cucerind insigna de „gimnastă de clasă mondială". Între acestea — toate componentele echipelor clasate pe primele 4 locuri, cîte cinci sportive din echipele ocupante ale locurilor 5—6 (Ungaria şi S.U.A.), două din echipa clasată pe locul 7 (Franţa) şi una din reprezentativa Bulgariei (locul 8). Nici o sportivă din cele care au concurat numai la individual n-a putut totaliza 72 de puncte, prima dintre ele clasîndu-se abia pe locul 49. Deci, numai participînd cu o echipă completă se poate obţine o poziţie favorabilă în clasamentul J.O.

Medalii — cu note mai mari de 9,65

La Ciudad de Mexico s-a putut aspira la o medalie numai cu valoarea şi execuţia de peste 9,65. Singura gimnastă care a realizat, pe merit, la toate probele note în medie de peste 9,75 a fost Vera Ceaslavska (Cehoslovacia), care a dominat cu autoritate întreg concursul olimpic. În primele 12 locuri din clasamentul individual compus n-au intrat decît sportive din 3 ţări (5 din Cehoslovacia, 4 din U.R.S.S. şi 3 din R.D.G.). Valoarea acestor concurente defineşte, pe de o parte, omogenitatea la nivel înalt a echipelor din care ele fac parte, şi creează, pe de altă parte, o diferenţă apreciabilă între treptele podiumului olimpic pe care ele le ocupă şi echipele clasate pe locurile 4, 5, 6 etc.

În echipa U.R.S.S., cea mai omogenă la nivel olimpic, cu cele mai tinere maestre (vîrsta medie — 17,2 ani), afirmate treptat după 1965, au fost prezente sportive cunoscute publicului nostru (Zinaida Voronina, Natalia Kucinskaia, Larisa Petrik, Olga Karaseva-Harlova, Ludmila Turişceva, Liubov Burda). După ce la pregătirile din ajunul deschiderii J.O. lăsau impresia unor nesiguranţe şi impreciziuni curioase, aceste gimnaste au făcut dovada unei mobilizări maxime, lucrînd relaxat la toate probele. Clasa deosebită, echilibrul valoric superior realizat în concurs, au dus la rezultatul de 382,85 p, ceea ce reprezintă o medie de 9,57 p şi totodată un progres de două puncte faţă rezultatul acestei echipe la Tokio. O menţiune specială trebuie să fie rezervată pentru gimnasta Turişceva, medaliată cu aur. La 16 ani, această gimnastă, cîştigătoarea „Concursului speranţelor olimpice" de la Cluj, din 1968, a fost selecţionată în echipa olimpică a U.R.S.S. Deşi pe locul 24 la individual compus (pentru o căzere la birnă), contribuţia ei la succesul echipei a fost cu totul remarcabilă. Marea experienţă de concurs a componentelor formaţiei U.R.S.S., perfecţiunea şi graţia execuţiei lor se explică, între altele, prin numeroasele verificări în situaţii diferite, efectuate în perioada dinaintea întrecerilor olimpice. Vom menţiona turneul în Europa (România, Ungaria, Franţa etc.) din martie 1968, cu dublul scop al rodării echipei şi al cunoaşterii stadiului de pregătire a partenerilor.

Reprezentativa Cehoslovaciei a demonstrat multă maturitate, prezentînd exerciţii deosebit de dificile, riscante, executate cu mult dinamism şi amplitudine.

Echipa R.D.G., cu valoare foarte apropiată de primele două, se prezintă cu mare perspectivă pentru actualul ciclu olimpic din punct de vedere al calităţilor şi tehnicii superioare.

Echipa Japoniei, cu mare coeficient de omogenitate, fără să strălucească, a confirmat, totuşi, valoarea şcolii japoneze, îndeosebi prin dificultate şi combinaţie. Talia gimnastelor japoneze nu permite, totuşi, realizarea amplitudinii necesare, astfel încît rezultatele actuale 375,45 p — adică în medie 9,37), sînt obţinute mai mult printr-o deosebită corectitudine a execuţiei.

Selecţionata R.P. Ungare, clasată pe locul 5, este una din echipele cu cele mai vîrstnice gimnaste, fără un nivel tehnic prea ridicat, deşi unele concurente prezintă combinaţii valoroase.

Echipa S.U.A. a prezentat exerciţii destul de dificile. Din punct de vedere tehnic, se pare că gimnastele din America de Nord mai au multe de învăţat, cu toată amplitudinea remarcabilă a unor tinere ca Gleason sau Metheny, de pildă.

Nu putem încheia aceste sumare caracterizări fără a sublinia marea capacitate de efort demonstrată la antrenamente de toate gimnastele acestor echipe.

Cursa măiestriei timpurii

Regulamentul competiţiei olimpice de gimnastică aduce precizări asupra limitei inferioare de vîrstă, permiţînd a se concura sub 18 ani pe răspunderea şi riscul organismelor de specialitate din ţările respective. Coeficientul vîrstei pe echipe demonstrează pe deplin tendinţele de dezvoltare a gimnasticii feminine de performanţă. Dacă socotim că în gimnastică sînt necesari minimum 6—8 ani pentru perfecţionare pînă la măiestria de clasă mondială, reiese că iniţierea în gimnastica artistică şi acrobatică începe, în ţările avansate, la vîrsta de 7—9 ani. Valoarea exerciţiilor prezentate la Ciudad de Mexico de unele concurente în vîrstă de 15 ani din echipele U.R.S.S., R.D. Germane, S.U.A. şi R. F. a Germaniei arată că există mari perspective pentru salturi valorice şi mai mari în anii următori.

Problema întineririi loturilor olimpice cu gimnaste de 14—17 ani trebuie atent analizată, ţinînd seama de toate aspectele selecţiei şi de maturizarea mai pretenţioasă la sărituri. Pot fi reţinute, de asemenea, şi metodele diferenţiate folosite la unele echipe pentru înlocuirea treptată a gimnastelor de certă valoare din trecut.

Cerinţe moderne

Concluzionînd aprecierile privitoare la evoluţia gimnastelor la J.O. din Mexic, se conturează următoarele precizări:

— Forţa care acţionează în gimnastica feminină mondială este *valoarea*, în conţinut dificil, în combinaţii originale, în execuţie ce armonizează graţia şi expresivitatea cu virtuozitatea tehnică, riscul, dinamismul şi corectitudinea;

— Dificultatea exerciţiilor, în mare măsură generalizată la echipele fruntaşe, duce la o egalizare a valorilor olimpice şi la o luptă din ce în ce mai strînsă pentru supremaţie;

— Gimnastica de performanţă reclamă tot mai mult o tehnică ridicată şi o activitate creatoare pentru alcătuirea celor mai originale combinaţii de exerciţii;

— Arbitrajul tinde să devină din ce în ce mai obiectiv, prin aplicarea mai strictă a codului de punctaj, remarcîndu-se o creştere a exigenţei pentru nivelul tehnic de execuţie;

— Întinerirea, remarcată la majoritatea echipelor prezente la J.O., se manifestă nu atît prin scăderea mediei de vîrstă, cît, mai ales, prin măiestrie timpurie, prin numărul crescut al gimnastelor de 15—16 ani, care asaltează locurile fruntaşe, în lupta pentru medalii;

— Selecţia valorilor pentru gimnastică, în raport cu parametrii internaţionali şi cu munca imensă necesară perfecţionării exerciţiilor din cadrul poliatlonului, duce la concluzia că trebuie să se apeleze tot mai mult la calităţi complexe, la capacitatea de efort deosebită, pentru suportarea condiţiilor moderne de obţinere a clasei mondiale;

— Pregătirea centralizată, cu cele mai bune cadre şi în condiţii materiale superioare, este una din cele mai eficiente căi pentru revitalizarea oricărei echipe tinere, în formare, care are pretenţia să ajungă din urmă nivelul valoric mondial şi olimpic;

— Experienţa participărilor la cele mai diferite concursuri internaţionale, dar mai ales la marile competiţii, este izvorul principal al confirmării valorii, al învăţămintelor pentru stabilirea aprecierilor comparative în raport cu partenerii, al orientării tehnico-tactice şi metodice de viitor;

— Rezultatele superioare în gimnastica de performanţă trebuie pregătite cu multă atenţie, fără lamentări la eşecuri neesenţiale, urmărindu-se perseverent marile obiective, într-un climat de încredere şi încurajare permanentă, stimulîndu-se tot timpul dorinţa de afirmare a concurentelor şi pasiunea antrenorilor;

— Cultivarea răspunderii personale şi a spiritului de independenţă în activitatea de perfecţionare a exerciţiilor a devenit astăzi o cerinţă de bază pentru adaptarea individuală optimă în concurs;

— Activitatea necesară în gimnastică pentru atingerea unei valori olimpice merită orice efort, avînd în vedere menţinerea la un nivel superior şi rezistenţa în timp, mai mulţi ani la rînd, după dobîndirea şi recunoaşterea acestei valori.

Echipa	Vîrsta medie (în ani)	Punctaj	Locul ocupat în clasamentul individual compus				
U.R.S.S.	17,2	382,85	2	3	4	7	24
Cehoslovacia	22,2	382,20	1	8	9	10	11
R.D.G.	17,3	379,10	5	6	12	22	27
Japonia	20,5	375,45	13	17	18	19	23
Ungaria	21,8	369,80	14	20	26	36	37
S.U.A.	18,5	369,75	16	28	30	31	34
Franţa	20,5	361,75	21	33	40	46	57
Bulgaria	21,0	355,10	32	44	51	52	65
R.F.G.	17,7	354,65	43	45	48	55	59
Polonia	17,5	353,85	41	42	47	56	67
Canada	22,6	343,40	53	63	71	79	81
Norvegia	20,0	338,15	68	77	80	86	87
Cuba	19,5	332,85	72	73	83	91	92
Mexic	14,5	311,25	90	93	94	96	98

Perspectivele reafirmării gimnasticii româneşti

Exigenţa manifestată la definitivarea delegaţiei noastre pentru J.O. din 1968 a determinat încadrarea gimnasticii feminine în categoria ramurilor de sport cu valoare insuficientă pentru obţinerea unor locuri fruntaşe în ierarhia olimpică. Iar întrecerile din Mexic au confirmat total hotărîrea noastră. Echipele care în anii 1967 şi 1968 au depăşit selecţionata României în întreceri bilaterale (R.D.G., Franţa, U.R.S.S., Bulgaria), au ocupat astfel de poziţii în clasamentul olimpic încît ne permit, prin comparaţie, să apreciem că gimnastele noastre se puteau clasa în cel mai bun caz pe locul 7 sau 8 (la echipe) şi între 25—45 (la individual compus).

În ciuda unor individualităţi cu bune rezultate, echipa noastră din anul 1968, de valoare mai scăzută cu aproximativ 6—8 puncte decît cea a formaţiei de la Tokio (deşi avea avantajul vîrstei), a demonstrat capacităţi limitate. Măsurile luate de federaţie încă din anul 1965, de înlocuire a echipei care la Tokio a ocupat, ce-i drept locul VI, dar cu un punctaj bun (371,98 p), prin gimnaste tinere afirmate în competiţiile interne, au fost dubiate de preocuparea — în perspectivă — pentru o selecţie mult îmbunătăţită a valorilor din gimnastica noastră. În această perioadă, la toate verificările intermediare prima echipă nu reuşea încă să se afirme la o valoare superioară, iar gimnastele de mare perspectivă abia făceau primii paşi în performanţă. Absentarea la campionatele mondiale din 1966 şi la J.O. din Mexic este o consecinţă firească a acestei situaţii. Abia cu ocazia concursurilor speranţelor olimpice din 1966 şi 1968 au început să se întrevadă posibilităţi pentru ocuparea unor poziţii fruntaşe în ierarhia europeană.

În actualul ciclu olimpic gimnastica feminină de performanţă trebuie să dovedească că poate ajunge din urmă echipele cele mai valoroase din lume, avînd create toate condiţiile în acest sens: există un lot numeros de speranţe, cu mari posibilităţi, rezerve şi perspective de menţinere pe locul III—IV în Europa; experienţa antrenorilor este mai bogată, cerinţele moderne sînt mai adînc înţelese şi aplicate la condiţiile noastre de dezvoltare.

Decalajul valoric existent astăzi între echipa noastră şi fruntaşele Europei poate fi micşorat şi chiar anulat dar treptat, treptat, printr-o serie de măsuri speciale privind orientarea metodică, planificarea unei pregătiri ştiinţifice, elaborarea şi însuşirea unor exerciţii de valoare olimpică, din care să nu lipsească: treceri dinamice de la o bară la alta, cu desprinderi, însurubări şi salturi peste ambele bare (la paralele inegale), nivel artistic ridicat, piruete pe verticală, manevrarea centrului general de greutate al corpului sus-jos cu multă amplitudine (la sol şi birnă), cultivarea detentei pentru lungimea şi înălţimea zborului în „stînd echer răsturnat", „întoarceri de 360 grade" (la sărituri).

Considerăm, însă, că rolul hotărîtor pentru reafirmarea valorică a gimnasticii feminine de performanţă îl va avea crearea, în afara celor 15 secţii de performanţă, a unui centru puternic, o adevărată ACADEMIE a gimnasticii româneşti, dispunînd de condiţii optime şi lucrînd sub îndrumarea celor mai buni specialişti din ţară. Redresarea gimnasticii noastre feminine, obiectiv de mare răspundere, impune federaţiei române de gimnastică, cluburilor sportive şi comisiilor judeţene sarcini sporite pentru consolidarea unităţilor de performanţă, pentru creşterea unor gimnaste de valoare. Se întrevăd posibilităţi pentru creşterea valorică şi ocuparea unui loc mai bun decît în ultimii 4 ani, pe plan european, mondial, precum şi la J.O. din 1972. Pentru aceasta trebuie luate astfel de măsuri care să ofere siguranţa obţinerii unor rezultate de prestigiu.

Din obiectivele actualului ciclu olimpic în nici un caz nu pot lipsi:

— pregătirea desăvîrşită a exerciţiilor impuse;

— preocuparea cu precădere pentru probele de triere severă;

— ridicarea valorii tuturor gimnastelor, pentru omogenizarea întregii echipe naţionale la nivel superior;

— tratarea cu multă atenţie a problemelor tacticii de concurs.

În stadiul actual al dezvoltării gimnasticii noastre de performanţă trebuie riscat totul în privinţa execuţiei în competiţii de răspundere a unor elemente de mare dificultate perfecţionate la antrenamente. Gimnastele din actualul ciclu olimpic trebuie să-şi îndeplinească riguros sarcinile planificate, să nu le diminueze, pentru eventuale considerente tactice, în nici un concurs, chiar dacă ar apărea riscul căderii de pe aparat.

Pentru a se stimula concurenţa dintre gimnastele noastre, trebuie instituiţi coeficienţii de recorduri, prin adiţionarea anuală a momentelor în care s-a introdus o mişcare sau o combinaţie dificilă pentru prima dată în concurs oficial.

Drumul ascendent în gimnastica feminină de performanţă a fost reluat o dată cu succesele speranţelor noastre olimpice din vara anului 1968. Ritmul accelerat în care va trebui să se lucreze la gimnastică, chiar şi pentru campionatele europene din acest an, avînd ca îndreptar permanent dinamica dezvoltării gimnasticii din alte ţări, va impulsiona pregătirea, menţinerea şi sporirea acestor succese. În această etapă, în care antrenorii români de gimnastică sînt solicitaţi în diferite ţări din Europa, este timpul ca şcoala românească de gimnastică feminină să se impună, pentru ca loturile noastre să se situeze, din nou, printre cele mai valoroase din lume.